

Neopisani se dopisi ne tiskaju...
Pisane se pisma, oglašit...

Izaci svakog četvrtka za...

Dopisi se nevrataju ako se...

Nobilijevani listovi se neprimaju...
Predplata s poštom...

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi...

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slegem rastu malo stvar, a sloga sve pokrva. Max. pol.

Poziv na predplatu.

Prvim danom mjeseca julija otvara se nova predplata na naš list za drugu polovicu godine...

Naše mnogobrojne dužnike opominjemo konačno, da već jednom napravn...

Za odpremanje predplate neka se upotrebljavu jedino poštanske naputnice.

Uprava "Naše Sloga."

Značajna nota.

Kod sudbenih razprava, usljed kojih bijaše Dr. I. Krstić odsuđen prije odsudom c. kr. kotarskoga suda...

N. 37. Löbliches k. k. Bezirksgericht in Volosca.

In Erledigung der geschätzten Note vom 9. December 1894. Z. 399 wird dienstlichst mitgetheilt, dass Dr. Ivan Krstić ein sehr aufbrausender Character ist...

So wurde derselbe schon in Fiume mehrmals politzeilich gestraft und aus Gründen der öffentlichen Ordnung aus Fiume sammt Gebiet ausgewiesen.

Derselbe wurde wegen Ehrenbeleidigung zweimal in erster Instanz...

PODLISTAK.

Buratin

prekršćenje banderijaša.

Komedija za plakat. Napisal ju Lovizović.

I. Prizor.

Domaća barufa.

Bertoldo Kajfć i drug mu Izdajić. (Sjedo za stolom u krmi i piju.)

Kajfć: Češ ih dat, ali ih ne češ dat?

Izdajić: Ma kada ti govorim, da nisam prijel ni Solda!

Kajfć: A ja govorim, da si.

Izdajić: Ma nisam — jur bijm ti rekao, da sam.

Kajfć: (Tuče po stole): Prijel si ih — sakrabojti! Češ ih dat vanka ale ne? Čera si ih prijel e Parenca.

Izdajić: Uhi ma si čudan!...

Kajfć: Ti daj mane moj del, si me razumel. (Tuče po stole.)

Izdajić: Ma kada...

Kajfć: Daj ga vanka. Vanka ga daj, aš po moju grešnu dušu češ znat, ki dan ti je danas! (Tuče još jače po stole.)

Izdajić: Ma čuj me... ne vrišči tako... Mogli bi te iut Hrvati.

Kajfć: Ča će mane Hrvat ni Taljani.

verurtheilt und geht aus den hieramts gepflogenen Erhebungen hervor, dass derselbe fähig ist aus Gewinnsucht strafbare Handlungen zu begehen...

VOLOSCA, am 14. Februar 1895.

Der k. k. Bezirks-Hauptmann

Fabiani m. p.

Tako glasi njemački izvornik. Prenešen vjerno na hrvatski glasi ovako:

„Br. 37. Slavni c. kr. kotarski sud na Voloskom.

U rješenu cijenjene note 9. decembra 1894. br. 399. pribječu se službeno-njuidno, da je Dr. Ivan Krstić veoma naprasita značaja, i da neuziva najbolji glas.

Tako bio je on već na Rieci više putu policajno kažnjen, i s razloga javnoga reda iz Rieci i okolice...

On bio je radi urvede poštenja dva puta u prvj instanci odsuđen, i proizlazi iz izvida povedenih po ovom uredu, da je kadar iz počude za dobitkom kažnjive činove počiniti i drži se ga ovim uredom također kadrim vriedjati službene osobe u obavljanju njihove službe.

Isto tako vlada muenje, da Krstić nije bez ljaga u čudorednom obzir, i činjenica je, da živi daleko od svoje zakonite supruge i da se za svoja obitelj nebrine.

VOOSKO, 14. februara 1895.

C. kr. kotarski poglavar

Fabiani v. r.

Naši čitatelji neće nam zamjeriti, što ovu značajnu notu c. k. kotar-

skoga poglavara Fabiani iz početka godine 1895 donasamo i u njemačkom izvorniku, i u hrvatskom prevodu.

Donašamo ju pak na prvom mjestu, ne radi osobe, o kojoj je govor, nego zbog onih, kojih bijaše on imenito tekuće godine tjesni prijatelj, saveznik, pouzdanik, šticebnik.

I za danas nedodajemo ni rieči višo. Mnogi čitatelji će nas već danas razumjeti, a ostalim će s vremenom sve jasno biti.

Crtrice iz carevinskoga vieča poslije zaključenja.

(Dalje.)

„Socijalno-demokratska sveza“.

Usljed novoga izbornoga reda bilo je izabrano 15 zastupnika „Socijalnih demokrata“. Bili su izabrani u većih gradovih...

Strančice ili klubici.

Osim dosada spomenutih stranaka, kluba, sveza, ima još drugih malobrojnih.

Tako je „Rumunjski klub“ brojeći pet zastupnika rumunjske narodnosti iz Bukovine. Obično su u vladinoj stranci, i broje se među autonomista, i među one, koji bi htjeli jednaka prava za sve.

Nađajle ima šest zastupnika „Poljsko-krićansko pučke stranke“, i tri „Poljsko pučke stranke“. Prvi su pristaše svedenika Stajalovskoga, koj je zbilja za puk zauzet, al je malo predaleko zasao obzirom na crkvenu vlast. Šad je u Rimu, da se izmiri, odnosno pokori crkvenoj vlasti.

Ima također skupina Schönere, brojeća zajedno s ovim 5 zastupnika. Schönere bio je nedavno zatvoren radi svojih veleizdajničkih činova. Pošto su prestale posljedice kazni, on je opet izabran, a s njim zajedno 4 druga njegovih misli. Oni nepoznadu medja njemačtvu, htjeli bi radje danas nego sutra pod njemačkoga cara. U javnih sjednicah viču: „Hoch Germania irredenta!“...

Buna u carevinskom vieču, da se često nemože napried. U netom zaključenom vieču vodili su glavnu rieč, i bili su kao vrhovni svoje svih onih, koji su činili nemire, osobito „Njemačkih naprednjaka“ i „Njemačke pučke stranke“.

Vlada i većina. Početak vlade grofa Badenja označuje najbolje to, da je gledao slomiti oporbu dvih najizalivijih stranaka prošlog zasjedanja carevinskoga vieča, naime mladocške i krićansko-socijalne. Česku oporbu je gledao slomiti ne tim modoza, da proti njim silu uporabi, jer to su činile bezuspješno prvašnje vlade, nego da njim popusti koliko mu se je činilo moguće. U Českoj je ukinuo obsadno stanje, činio je pomilovati mnoge odsudjenike. Kod zemajjskih izbora pustio je Mladocshno slobodne ruke, kao i kasnije kod izbora u carevinsko vieče. K tomu je po-

Ti daj mane moj del, pak mirna Bosna.
Izdajić: Ma...
Kajfć: Ni tu „ma“ ni ne „ma“... ja ču moj del, si čal, moj del ču, moj del. — Ja sam ga poštno zaslužil...
Izdajić: Uhi — pošte...
Kajfć: Češ mučat, vrazja hudoba... Ča si već tako počel, a? Još mi se rugas? A ki me jo smutil, da se prodam Taljanom ako ne ti... ti... ti... ostono gva. Nego, ča ja govorim! Ja ču moj del — i daj mi ga znaš, aš ako ne... gledaj ča ču ti storit. (Digne se i stavi dva kapota na Izdajićevu glavu.)
Izdajić: Bertoldo — miraj. — Daj — no — Hodi ča s temi rukami, ča ti je?
Kajfć: Ča mi je? Ča i saki dan. Beči mi fal, a ti nečeš ni da mi daš ono, ča mi gre.
Izdajić: Ma smiri se. Ča ču kada me ne pustiš govorit. Znami barem te rutići... Uhi... No tako. A sada čuj me. Poslali su mi...
Kajfć: Dunke su ti poslali, a?
Izdajić: Ma ja — — ter bim ti bil to valja rekao — — ja sam ti to tajll onako za špas — — ter me poznaš, kakov sam.
Kajfć: Poznam te, poznam — ni straha. Ma kade su beči?
Izdajić: Sada me lepó poslušaj; Pij

malo — da ti jad pasa — — Tako. A sada — da znaš — poslali su mi nabore dve sto florini. Sto za me, a sto...
Kajfć: Tararara! Ale misliš, da češ mi dat rog za sveču? Pak jušto manet Uhi brižan — prekasno si se rodil.
Izdajić: Ale Bertoldo, ča ti je, da si takav. Tebe ni nikada dosti. — Poslali su mi četiri sto florini.
Kajfć: Četiri sto, dunke? Sada smo već krešili. Nego još ćemo krešit, aj ođemo. Čuj me! Za zadnji put ti govorim. Ale daj mi moj del — ale ču storit, ča sam namisiel!
Izdajić: A ča?
Kajfć: Poč ču čamo, kade sam prvo bil, pak ču im povedet, kako ti varas ovaj puk ovuda.
Izdajić: Hodi, hodi slobodno nazad mej Hrvati. Nego ne znam, ako bi te oteli zet — to je vrag.
Kajfć: Ne jadi me. Daj mi del...
Izdajić: Češ dve sto?
Kajfć: Ne — ja ču moj del.
Izdajić: Hodi ga iskat!
Kajfć: A tako je to? (Skoči na nogi, i čapa Izdajića za vrat od kapota.) Moj del daj vanka!
Izdajić: O to je pak malo previše. (Prime Kajfu okole pasa i cmrkne ga

na tla.) A sada? (Klekne mu na trbuhu.)
Kajfć: A joi! oji ajuto! ajuto!
Izdajić: Ne vrišči. Češ dve sto?
Kajfć: Aj oji! aj oji! Ubit će me.
Izdajić: Češ dve sto?
Kajfć: Neka te hudoba zame, vrazji slepar! Daj — ma samo me pršti s mirum. (Oba se dignu. Izdajić mu izbroji beči.) Na — sad imas.
Kajfć: Zahvali Bogu, da mi ih je za potrebu. A? Ja ne... bim te beujja činil vičet — aj bim! (Pipa se za rebra.) Sve me ovo boli — ajaj! Ma znaš, da si čudan! Ti bi otel, da se ja mućim i napinjem, a ti da zanješ. Meremeu! A ča biš ti prez mane, ča? Koliko ja samo pišem, a koliko tega se ja izmislim, ja ki znam i poznam svi kastavski posli. A ti? Ti pišeš samo za tvoj trbuh, kako i on list Halabjanom, kade ih lepo i sračno molis, da pridu k tebe, da njim ogulniš kožu. A ja? Hmi! dragi moj! Tvoja gazeta bi slabo prohlađala, da ni mane, a i Taljani bi te slabije plaćali, kad nebi va njoj bilo onoliko pogrdi i laži proti Spincetu i Laginji. Ti pak dobro znaš, kako je težko pisat proti tem dvem — zač recimo malo pak pravo — ljudi su to, kema moreno ča prigovarati samo mi — mi dva, ki to delamo, jer smo sa to plaćeni.

